

DERS #2

HÜSEYİN DEMİRTAŞ İLE

READING ANALİZ

İNGİLİZCE METİN

“I studied abroad in China from January until August last year, and when I came back, I graduated.

Now I **got a big fellowship** for five years in a top PhD program, and I also just had an interview for a lab technician at an **Ivy League** school that has **a great track record** of sending students to top medical schools. I’m not sure which one would be a better choice, or whether either one would make me happy. It seems like a sort of **make-it-or-break-it time**, or is it?

Going to China changed a lot of things. In college, I was very shy and I never had an opportunity to make friends and find love. In China, I found exactly what I was looking for: a group of friends who didn’t see me as just an academic profile. I found hope that I am more than academia. I went on a couple of dates. I never had a love life before. I made some novice mistakes, but I let myself finally be open and risk getting hurt. Yes, I still hurt a bit, but that’s the case with all first times, right? I experienced things like traveling with a buddy from Beijing to Shanghai, getting lost in Shanghai in the middle of the night in the pouring rain, walking alone in the Old Summer Palace—it was so much different than staring at a piece of metal under a microscope all day.

Granted, I still really like science. But I finally know that I’m more than that, and I can’t be happy with just doing research anymore, which is why I have a really hard time deciding now. I don’t know if either path will let me **explore myself as a whole**. I have an old pair of Sketchers that I used to walk all around China with. The thread is gone, and if I step in a puddle that’s even one-centimeter-deep, my socks get wet. But I still wear them because they remind me of happier times.”

<http://huseyindemirtas.net/reading-analiz/>

ÇEVİRİ

Geçen sene Ocaktan Ağustosa kadar Çin’de okudum ve geri geldiğimde mezun oldum.

Şimdi en iyi doktora programlarından birine büyük bir burs kazandım ve öğrencilerini en iyi tıp fakültelerine gönderme geçmişi olan bir Ivy League okulunda lab teknisyenliği için mülakata girdim. Hangisinin daha iyi bir tercih olacağından emin değilim ya da bunlardan birinin beni mutlu edeceğinden emin değilim. Sanki (bir dönüm noktası)/(ya şimdi ya da hiç) zamanı gibi görünüyor, değil mi?

Çine gitmek pek çok şeyi değiştirdi. Üniversite çok utangaçtım ve hiç arkadaş edinme ya da aşkı bulma fırsatım olmadı. Çin’de tam da aradığım şeyi buldum: beni sadece bir akademik profil olarak görmeyen bir arkadaş grubu. Akademik kimliğimden daha fazlası olduğum konusunda umut buldum. Birkaç kişiyle çıktım. Daha önce hiç aşk hayatım olmamıştı. Bazı acemi hataları yaptım ama sonunda kendimi serbest bıraktım ve incinme riskini aldım. Evet, hala daha biraz içim acıyor ama bu her ilk defa için böyle değil mi? Bir kankamla Pekinden Şangay’a seyahat etme, Şangay’da sağanak yağmurda gecenin bir yarısı kaybolma, Old Summer Sarayında tek başıma yürüme gibi şeyler tecrübe ettim. Bu tüm gün mikroskop altında bir metal parçasına bakmaktan çok farklıydı.

Şüphesiz hala bilimi seviyorum. Ama artık biliyorum ki ben bilimden fazlasıyım ve artık sadece araştırmamı yaparak mutlu olamam ki bu yüzden şu an karar vermekte çok zorlanıyorum. Bu iki yoldan herhangi birinin bana kendimi bir bütün olarak tanımaya/keşfetmeye izin verip vermeyeceğini bilmiyorum. Çin’de dolaşırken giydiğim eski bir çift Sketchers ayakkabım var. Dikişleri gitmiş ve bir santimetre derinlikteki bir su birikintisine bile girse çoraplarım ıslanıyor. Ama hala onları giyiyorum çünkü bana daha mutlu olduğum zamanları hatırlatıyorlar.

<http://huseyindemirtas.net/reading-analiz/>